

κι' ἀνώψαά σε σιδηροῦν εἰς τόσον μεγαλιεῖον,
πλὴν σὺ μὲ παρεγώρισες
κι' οὐτ' ἕνα κἀν μ' ἐδώρησες
σιδήρου μεταλλεῖον.

« Ἐγὼ μὲ τῆς ρητορικῆς σ' ἐπροίκισα τὰ δῶρα
κι' ἐπὶ τὸ βῆμ' ἀπῆστραψες τὸ τοῦ Κοινοβουλίου,
πλὴν σὺ μικρὰν ἐπιστολὴν δημοσεύεις τώρα,
δι' ἧς τὴν παρχώρησιν ἐξήτουν μεταλλεῖου.

« Ἄν σήμερον τὸ κόμμα σου περίπυστον ἀνάστη
τὰ πάντα, Κόντε, χρεωστεῖς σ' ἐμένα τὸν Θανάση,
πλὴν ἐναντίον μου κραυγὰς ἐξέβαλες τραχείας...
μάρτυρας ἐξάπεστεῖλα πρὸς εὐ μονομαχίας,
καὶ σὺ μὲ τύρον εὐγενούς καὶ τόσην κούφον οἶησιν
ἠρήνης μίαν πρὸς ἐμὲ μικρὰν ἱκανοποίησιν,
καὶ γὰρ γνωρίζεις, ὕψηλῃς πανευγενείας κρέμα,
πῶς παίζει καὶ καλὸ σπαθὶ τὸ τοῦ Δαδίου θρέμμα.

« Οὐκοῦν κἀγὼ τὴν γλῶσσαν μου θὰ λύσω σὰν καὶ πρῶτα
καὶ συμβολαίων παλαιῶν τινάξω τὸν εὐρῶτα,
τὸν κύβον δ' ἀναρρίψω
καὶ θραύσω καὶ συντρίψω
τῶν μεταλλεῖων τῶν κλεινῶν τὸ κλέος τὸ Τζαμουρίων
κι' ἐκείνην τὴν τρισεβάστον λαπάραν τὴν Βουδούρειαν ».

Τάδε τὰ ῥήματα πικρῶς
πρὸς πάντα ἀλαλάζει
ὁ Μονοκρούσος ὁ Λοκρῆς,
ποῦ κόμμα δὲν ἀλλάζει.

« Ὡ Ράλλη, πρῆχ μου χρυσῆ,
μαζί μου πάβαλες καὶ σὺ.

Ἐγὼ καὶ τούτων τὸν ξανθὸν ἀνέδειξα πρὸ χρόνων,
κι' αὐτὸς τὴν πάλακ' ἴδξαν τὸν τὴν χρεωστῆ σ' ἐμένα,
κι' ὅταν ἐγὼ τὸν ἀφῆσα παντέρημον καὶ μόνον
ἐξέπεσε καὶ καπετὰν τὸν ὀνομαζόμενον ἕνα.
Ἐγὼ κι' αὐτὸν ἀνέδειξα, πλὴν τί μ' ἀνταποδίδει;
ἀντὶ τοῦ μάννα τὴν γολὴν κι' ἀντὶ νεροῦ τὸ ζῦδι.

« Διὸ σκοπεῖω μάρτυρας νὰ στείλω κι' εἰς αὐτόν,
μὰ καὶ πρὸς πάντα κκτ' ἐμοῦ λόγον κκαὶν εἰπόντα,
καὶ γὰρ γολὴν μ' ἐπότισαν πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν
καὶ μ' ἐξεμεταλλεύθησαν ἐκ τῆς Βουλῆς ἀπόντα. »

Χαῖρε, Βουλὴ παντάνασσα, μετάλλων χωνευτήριον,
καὶ τῆς τιμῆς κριτήριον,
σὺ ποῦ τὰς ἀηδῶνας μὰς στεγάξεις τὰς εὐμόλους,
πλὴν δὲν κρατεῖς ὡς ἄλλοτε 'στουὺς φλογερούς σου κόλπου
τὸν μέγαν Ἀθανάσιον, δεῖναι μεταλλωρῶνον,
καὶ λαλιὰς μεταλλικῆς ἀπεστερηθῆς ἦγον.

Χαῖρε, Βουλὴ παντάνασσα, τὸ κλέος σου πελώρικ,
δύο μνηῶν ἐψήφισες τὰ δωδεκατημῶρικ,
κι' ἀπῆλθες ἀλαλάζουσα πρὸς ἐκλογεῖς ἐκθάμβους
μεταλλικούς θριαμβούς.

Δεῦτε κι' ἐμεῖς μεταλλικὴν ἐνωτισθῶμεν νόταν...
τάδε κι' ὁ γέρονας Κορδῶνας ψελλίζει κκτ' ἰδίαν:
ἐξέδυσάν με τὴν φαιὴν ἐκείνην ρεδιγκόταν
κι' ἐνέδυσάν με θώρακα καὶ στρατηγῶν μανδύαν.

Ἄντὶ στεφάνων ἔθνηκα 'στὴν φέγγουσαν μου κάραν
Σαῖτακάρων σατραπῶν περιφανῆ τιάραν,
ἀπὸ σκινίδας τρέπαιον περιλαμπρον ἐστήθη
καὶ Μετζητῆ προσήλωσαν 'στὰ λάσια μου στήθη.

Λαμπρὸν μὲ περιέφεραν εἰς Ἀνακτόρων θάλαμον
κι' ἐγέλων χρυσοστόλιος καὶ ραδιῶνς κι' ἀκμάτος,
κι' ἀντὶ ρομαϊκῆς ἐδῶκαν 'στὴν δεξιῶν μου κάλαμον
ἕνα συντρίψω τοὺς ἐχθρούς ὡς σκευὴ κεραμέως.

Τὸν κόσμον ἐσυγκίνησα, πλὴν δὲν ἐσυγκινήθην,
καὶ Κορδονόπουλα πολλὰ
τὴν κάραν τοῦ Ζυγομακᾶ
μ' ἐξήτουν ἐπὶ πίνακος, κι' ἐγὼ τοὺς τὴν ἠρήνην.

Διὰ σταφίδων μ' ἔφραξαν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ
κι' οἱ μὲ τὸ παρακράτημα φρουζάντες καὶ μὴ,
κι' ἔκραζαν χαῖρε κι' ἔλελεῦ,
τῆς Κορδονάρας Βασιλεῦ.

Γουδί πρὸς τούτους μ' ἐδῶκαν νὰ κατακοπανίσω
θεσμούς, ποῦ φέρουν τρώμους,
καὶ λίκνον μοῦ προσέφεραν ἕνα μ' αὐτὸ λικνίσω
τοὺς Λιμπριτεῖους νόμους.

Οὐκοῦν Τυρταίου πρὸς ἐμὲ προσεκομίσθη λύρα
νὰ κρούσω κι' οἰκονομίῳν παρήγορον παικίαν,
κι' ἐκόμισάν μοι μετ' αὐτῆς μακρὸν καταδρεκτῆρα
μεγάλων ἐπαγγελιῶν νὰ καταβρέχω μάννα.

Ἐβαλαν 'στὸ λαρύγγι μου φωνὴν τῆς ἀηδῶνας
νὰ βουκαλιζῶ δι' αὐτῆς συγὰ καὶ λιγυρῶνας
ὄσους τῶν ἡμετέρων μου μ' ὑπομονὴν ἁγίῳν
ἐλπίζουσιν εἰς τὴν ἰδρυσιν ὀργῶν Ἰπουργεῖων.

Λαμπρὸν μὲ περιέφεραν κι' εἰς Τουρκικὸν χαρμί
κι' ἔπειτα μὲ τὸν κάλαμον μ' ἐδῶσαν καὶ κκαλεμι,
ὅπως ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν κι' ἐν κυκνοῖς ὀράμασι
Ρωμαϊκοῖς καὶ Τουρκικοῖς συνοπιογράφω γραμμακίαι
ἐκείνης τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως τὸν χάρτην,
δοξάζαντα τὸν Μάρτιον, τὸν μῆνα τὸν ἀντάρτην.

Μὰ καὶ τῆς λήθης τὸν λοτὸν
μ' ἐπρόσφεραν ὡς φαγητόν,
κι' εὐθὺν ἔλησημονήθησαν πολέμων ἀνευθῶνων,
κι' ἔγιναν ἐν Βασιλείῳν μετὰ μιᾶς Βουλῆς,
κι' εἶδα ξυλὰς Πρωθυπουργὸς πῶς ἦμον τῶν Ἑλλήνων,
ἀλλὰ καὶ μέσα 'στὸ Γιλδίξ Βιζύρης τοῦ Σουλτάνου.

Καὶ τὴν Τουρκίαν ἦνωσα μαζί μὲ τὴν Ἑλλάδα
κι' ἔβαλα Τούρκας φερετζέ 'στὴν κώρη τὴν Παλλάδα,
κι' ἔγιναν ἐν Βασιλείῳν μετὰ μιᾶς Βουλῆς,
μὲ Τούρκους Αὐτοκράτορας κι' Ἑλληνας Βασιλεῖς,
κι' ἔλειψαν πόλεμοι φοικτοὶ κι' ἀστακομιοκτόνοι,
κι' ἐδῶ καὶ 'στὸ Βυζάντιον ἐψήφισαν Κορδῶν.

**Καὶ καμπόδας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἄγχεταίας.**

Περὶ μιμησεως Χριστοῦ, διακρηπῆς βιβλίον,
ἔχει τῆς Ἀναπλάσεως τὸ βιβλιοπλάσιον.
Ἄδερξον μετέφρασε Λαμπρῆς ὁ δεῖνος,
κι' ἀς σπεύσῃ πρὸς ἀπόκτησιν καθεῖς Χριστιανός.